

Verhalen van een handelsreiziger

Door Ronald Faber, voorzitter NGVA

Als eerste wil ik alle actievelingen en leden van het genootschap heel hartelijk feliciteren met het 20 jarig bestaan van ons genootschap. Twintig jaar lang een organisatie op basis van liefdewerk oud papier. Geen zee te hoog voor onze redacteuren en geen uithoek te ver voor onze organisatoren om weer eens een originele themadag of gezellig avondje te organiseren.

De laatste jaren heb ik in Bangkok gewoond en tijdens één van mijn vele bezoeken aan Vietnam kwam ik in de volgende situatie terecht. Met een aantal Vietnamese partners was ik onderweg om een nieuw garnalenvoer te promoten gebaseerd op Europese technologie en know-how. Die middag zouden we een kleine kweker bezoeken. Na ongeveer een halfuurtje over een communistisch hobbelpad per 4 wiel aangedreven Toyota kwamen we aan bij een vijverpartij zover het oog kon rijken. Na te zijn uitgestapt en van de klap te zijn gekomen van de koperen ploert vroeg ik mij af waar het kantoor van de kweker was te vinden. Mijn Vietnamese partners wezen in de richting van een klein hutje op palen. Na een klauterpartij langs de vij-

vers en over de sloten werden we welkom geheten door de garnalenboer, zijn vrouw, hun dochtertje van 3 en een werker. Binnen werden we hartelijk verwelkomd met een uitgebreid maal van garnalen, mosselen en krab dat werd weggespoeld met de nodige rijstwijjn. Drie uur later, na discussie over garnalenziektes, tekort aan PL's, antibiotica

misbruik, overheidsbemoedeningen, lage prijzen en "Uncle Ho" strompelden we terug naar de auto en vielen in een diepe roes.

Sinds deze zomer zijn we terug in Nederland en werden we weer snel omarmd door de Nederlandse aquacultuur. Aan de keukentafel of onderuitgezakt op een terras werden de laatste jaren besproken. Hoe het ging met de kinderen, of we last hadden

gehad van de tsunami, vogelpest, moslims versus boeddhisten, het fantastische eten, de taal en natuurlijk de koning. Maar al heel snel ging het gesprek over in wat ons bindt, de Nederlandse aquacultuur. Wie doet het met wie, gebrek aan pootvis en glasaal, AID invallen, roodkop, veel te lage prijzen en natuurlijk de veel besproken en bekritiseerde gedragscode.

Uw eerste reactie zal zijn wat hebben de Vietnamese en Nederlandse aquacultuur sector met elkaar gemeen. Naar mijn idee zijn de overeenkomsten groter dan de verschillen. Het grootste verschil is wel de massaliteit van de aquacultuur activiteiten in Vietnam en in heel Zuidoost Azië. Zo werd er kort geleden een persbericht uitgestuurd dat er in 2006 rond 12.000 ton biologische basa en tra meerval zal worden geproduceerd en worden er momenteel

Van links naar rechts: Peter van der Heijden, Eric Louwerse, Ronald Faber, Menno ter Veld en Oliver Schneider, het huidige NGvA-bestuur.

infrastructurele waterwerken uitgevoerd voor de garnalenteelt die de Deltawerken in het niets laten verdwijnen.

Ondanks deze massaliteit in Azië ten opzichte van Nederland is een overduidelijke rol weg gelegd voor de Nederlandse Genootschap voor Aquacultuur. Het Genootschap is naast een medium voor informatieuitwisseling uit de verschillende werelddelen ook het platform waar mensen elkaar kunnen ontmoeten tijdens thema-avonden en themadagen. Het Genootschap is de laatste 20 jaar een stabiele en kritische groep aquacultuur geïnteresseerden gebleken. Graag wil ik alle actievelingen van heden en verleden bedanken voor hun inzet en bijdrage en wens alle leden veel leesplezier met dit jubileum nummer.

*Uw voorzitter
(van het bestuur van hetNGvA)*